

CICLUL:

Partidul și tineretul.

U. T. C. — organizația

noastră revoluționară

III. Participarea tineretului la războiul antihitlerist, la realizarea transformărilor democratice și refacerea economică a țării

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CU SATISFAȚIA DATORIEI ÎMPLINITE

NOI COLECTIVE DE MUNCĂ RAPORTEAZĂ

ÎNDEPLINIREA

PLANULUI ANUAL

BUCUREȘTIUL industrial

a pășit în 1972

PRAHOVA —

o depășire a planului

anual cu peste

500 000 000 lei

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 7030 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 23 DECEMBRIE 1971

PERFECTIONAREA PREGĂTIRII PROFESIONALE

• După nouă luni de „studiere a condițiilor concrete”, la Uzinele Industria Sirmei-Cimpia Turzii, încă n-a fost găsită o formulă acceptabilă

Încă din aprilie programul-cadru de aplicare a prevederilor legii cu privire la perfecționarea profesională a lucrătorilor din unitățile socialiste de stat a fost transmis de către Ministerul Metalurgiei întreprinderilor din subordine. Este, așadar, timpul să ne întrebăm: Cum se desfășoară cursurile inițiate, ce rezultate s-au obținut până acum, de concluzii permit primii pași în această acțiune de importanță națională?

— La noi, cursurile pentru reciclarea muncitorilor nici nu erau desigur încă, ne răspund Blăndean, șeful Biroului de perfecționare profesională din „Cimpia Turzii”, și Cumpăniță.

— Începem, continuă Blăndean, să constatăm că programările făcute de noi nu erau bune: programam la perfecționare pe toți muncitorii, indiferent că erau calificați sau necalificați. A trebuit să luăm totul de la capăt deoarece, ne-am dat seama că lucrătorii necalificați nu pot fi incluși direct în cursurile de perfecționare.

— Trecie constatare. Cum a putut apărea această eroare atât timp cât programul-cadru de aplicare a legii primit de la minister arăta pe larg cum trebuie procedat. Și chiar fără această eroare nevoia să precizeze cineva că nu pot fi amestecate într-atât lucrurile încât în aceeași bancă să nu stea oameni cu pregătire altă de diferită?

— În cel mult o săptămână vom putea deschide cursurile deoarece totul e pus la punct, în cele mai mici amănunte adăugând șeful serviciului învățământ. S-au definitivat tematicile, lectorii, s-au completat condițiile de prezentă, trebuie doar să fie aprobate de comitetul oamenilor muncii. În câteva zile vor fi aprobate.

— Cum v-ați gândit să procedați acum?

— În această primă etapă trebuia să cuprindem în formule de perfecționare 20 la sută din totalul muncitorilor. Noi vom cuprinde însă mult mai mulți. Vor fi perfecționați cu prioritate muncitorii din meseriile de

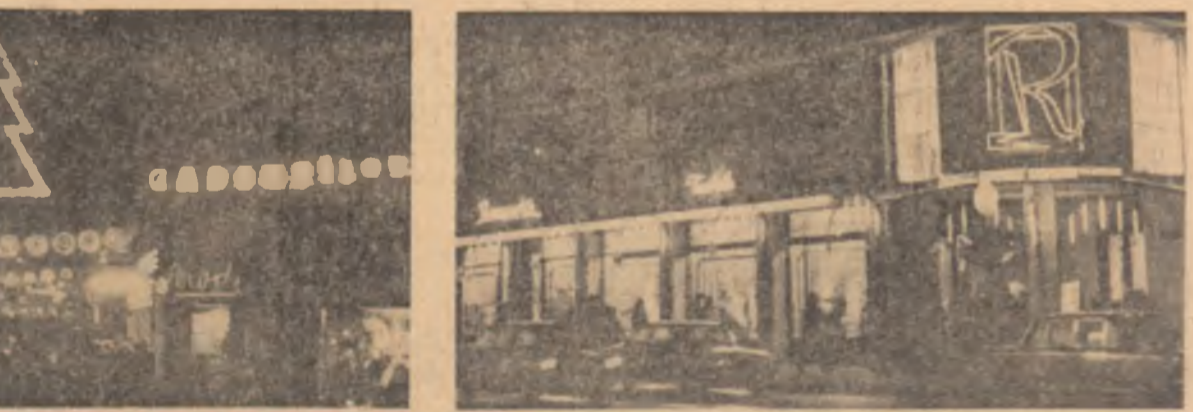
Secția „motoare diesel” — U.C.M. Reșița. Se lucrează la arborele cotit al motorului locomotivei
Fotografia: GHEORGHE CUCU

LUMINILE ORAȘULUI

FOTO-REPORTAJUL NOSTRU

de **V. RABA**

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI LA FURAT, ÎN LUNA DE MIERE

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

— Cătăline Lazăr Tudor, unde și nesit de niște săi în căsătorie Elena?

I. ANDREIȚĂ
(Continuare în pag. a V-a)

GÎNDURI LA SĂRBĂTOAREA MAJORATULUI

de **ION CHIRIC**

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAGINA a 2-a

CONFERINȚA PE ȚARĂ A SECRETARILOR COMITETELOR DE PARTID ȘI A PREȘEDINȚILOR CONSILIILOR POPULARE COMUNALE (DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR)

O LEGE NESCRISĂ

de **NICOLAE ȚIC**

Am aflat, de curând, că un parazit la vreo douăzeci și șapte de ani, stîlp de nedejde al unei cafenele, este gata să exprime păreri favorabile la adresa celor ce muncesc („angajaților”) bineînțeles, cu condiția ca aceștia să-și facă datoria și să dea lucrări de bună calitate, altfel... nici nu stă de vorbă, doar dumnezeului este om în toată firea, exigent, nu-și poate îngădui să împartă laude la toți trîndavii lui... Și spunea toate acestea cu posivitatea omului care o muncă a vieții întreagă și căruia omii de muncă, înțelepciunea și numeroase realizări de prestigiu — îi dau dreptul nu numai să exprime o părere, ca oricare, ci și să-și judece pe alții, care încă nu s-au ridicat la valoarea lui... Om cu principii, cu judecări ferme, avînd serioase obiectivități la care încă nu mersese cum ar trebui. Cu altele cuvinte, stînd în cafenea, omul nu și-a înțeles omii de pomană — a discutat, a analizat situația altora și, firesc, a ajuns la anumite concluzii. În acest timp, ocazia îl aștepta o mamă la vreo șaptezeci de ani și un copil, copilul lui. El venea în zori, ca să-și adîhnească casele, pleca la prînz, nu înainte de a-i cere mamei citiva lei... Și pare un om inteligent. Ar fi putut fi de folos, și încă mai poate fi. Cred că va fi. O nereușită, o deziluzie, omicidii dubioase — toate acestea și altele, l-au abătut într-o zi de la preocupările lui firești, dîndu-i iluzia că se poate realiza pe alte căi, stînd în cafenea, discutînd, judecînd pe alții. De la o zi la alta, întorcîndu-se la masa de lucru, la cărțile de școlar, la buna-cuvîntă a devenit tot mai anevoios. Nu și-a încheiat studiile, mulțumindu-se cu „școala cafenelei”; nu și-a apucat de lucru, mulțumindu-se să întîndă mina... Trînd în cafenea, omul a rîd, la un moment dat a început să confunde lumea — cu lumea cafenelei, și astfel — s-a transformat în judecătorul sever al nostru, al tuturor. La urma urmei, un om poate să facă ce dorește cu anii și cu banii lui — dar în cazul acesta este vorba și de anii și de banii altora, de anii unei bătrîne mame, ai unui copil. Și totuși, nu e prea firziu. La douăzeci și șapte de ani, ambițiile încă n-au murit, un simț al realității încă se mai zbate să iasă la suprafață, din lumea otit de strîmț și de imbecilități a cafenelei încă se mai poate păși în lumea adevărată. Nu ar fi primul caz de redresare morală, și cu siguranță, nici ultimul. Este neviază însă de un efort teribil, pentru a recupera tot ce s-a pierdut. Nu se poate merge mai departe fără acest efort de recuperare. Vorbea de cafenea nu pot înlocui nici știința de carte, nici practica. Cu vorbele astea nu poți ajunge nici măcar apăsător în cafenea, omul nu poate să-și revitalizeze condițiile, ore prețioase — și nu mărunte. În cafenea o fast o „personalitate”, apreciat, respectat. „Ce mi așterii?” întrebă al grav, convins că le face o concesie celor din lumea adevărată venind alături de ei. Ar vrea să-și dirijeze puțin, să-și învețe el cum se face treaba. „La ce vă pricepeți dumneavoastră?” Păreri. Se pricepe să exprime păreri. Asta înseamnă că este bun de trimis la o școală de calificare, printre altele — și pentru a-și verifica părerile. Nicioiață nu este, sau — nu trebuie să fie prea firziu, intrarea în lumea adevărată se poate face, cu condiția celui aflat teribil de recuperare. „Și dacă omul nu vrea, n-are chef, nu simte nevoia, dacă nu acceptă să iasă din lumea lui?” Atunci, trebuie să i se amintească, sever, că oase-i viața aici. la noi, cu obligații sociale, cu răspunderi, cu recuperări, cu legi care îi privesc pe toți, și cu o lege nescriasă a datorii față de tine și de alții.

